

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2591/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Миљко Крстовић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Дишић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Шепарац, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизијама тужилаца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3574/18 од 05.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужилаца изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3574/18 од 05.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П 836/16 од 15.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се раскину уговори о доживотном издржавању закључени између ВВ из ..., као даваоца издржавања и сада пок. ГГ бившег из ..., као примаоца издржавања пред Општинским судом у Деспотовцу у предмету Р 141/93 од 22.04.1993. године и пред Основним судом у Параћину, Судска јединица у Деспотовцу у предмету РЗ 136/11 од 28.02.2011. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су ништави и не производе правно дејство уговори о доживотном издржавању Р 141/93 од 22.04.1993. године и РЗ 136/11 од 28.02.2011. године. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 92.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3574/18 од 05.02.2019. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужилаца и предложила да се ревизија одбаци као недозвољена, а тужиоци обавезу на плаћање трошкова састава одговора на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради раскида уговора о доживотном издржавању (примарни тужбени захтев) и утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању (евентуални тужбени захтев) поднета је 04.05.2016. године. Вредност предмета спора означена је у тужби износом од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору који се односи на раскид (односно утврђење ништавости) уговора о доживотном издржавању у коме вредност предмета спора побијеног дела (10.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију од стране адвоката је одбијен јер се не ради о трошковима потребним за вођење парнице (члан 154. став 1. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић